

אלכס אפשטיין סשה זן

שם: אלכס אפשטיין
מקום לידה: סנט פטרסבורג, ברית המועצות
מקום מגורים: תל אביב
שפת אם: אין
שפה שנייה, שפה שלישית: עברית
חולם בעברית
מתרגמת אהובה: טל ניצן
אמן שפה אהוב בעברית: דן צלקה
אמן שפה אהוב בשפה אחרת: איטלו קלווינו
ארץ מובטחת: הירח

פעם סשה סמיונוביץ' שם לב שכשהוא הולך הגשם מפסיק. וכשהוא נעצר הגשם חוזר לרדת. וכבר ניצתה במחשבותיו של סשה סמיונוביץ' תוכנית מפורטת איך יתעשר בעזרת הכישרון החדש הזה שהתגלה בו. ואחר כך בכל זאת חשב: אולי זה מסוג התגליות שעדיף לשמור לעצמך. הרי כבר אמרו לפנינו: לסשה סמיונוביץ' לא היו בעיות עם השלטונות, אבל לשלטונות היו בעיות עם סשה סמיונוביץ'.

הנה, פעם הלך סשה סמיונוביץ' אצל מדקר סיני. לא בחפץ לב הלך (הרי כבר אמרו חכמינו: כשם שאני רוקד כנגדך ואיני נוגע בך, כך אם ירקדו אחרים כנגדי להזיקני, לא יגעו בי). המדקר דקר ודקר, סביב הטבור ובידיים וברגליים, ואחר כך השאיר את סשה סמיונוביץ' לשכב עשרים דקות עם המחטים כדי שהמריריאנים ייפתחו. אחרי שעתיים (בערך) התעורר סשה סמיונוביץ' מהתנומה הקלה שבה שקע ומיד הבין: המענה הסיני נרצח. ומה עושים עכשיו? קודם מוציאים את המחטים? או שקודם מתקשרים למשטרה? (אם תענה נכון, אמר קול זדוני בראשו של סשה סמיונוביץ', תגיע להארה).

ובאותו עניין (בערך): פעם לא הצליח סשה סמיונוביץ' למצוא את חולץ הפקקים בשום מקום. אחרי שסיים להפוך את כל המטבח פנה לבורא עולם

ואמר לו: "בורא עולם! מה אתה מצפה שאני אעשה עכשיו? שאאבד את טיפת הכבוד העצמי שעוד נותרה בי?!" בורא עולם, כמו שקורה לפעמים, לא ענה לסשה סמיונוביץ'. אולי כי משחק המילים לא מצא חן בעיניו. ואולי מסיבות אחרות. סשה סמיונוביץ' הניח את בקבוק היין על השיש במטבח, הניף את הפטיש ועצם עיניים בצירייה להתערבות שמימית של הרגע האחרון. (אחרי עשר דקות חשב ששה ס': יש משהו לא מספק במדיטציה עם פטיש ביד).

וכמעט שכחנו: פעם מצא סשה סמיונוביץ' ברחוב נעל עקב שנפלה למלאכית בעת שהמריאה. נניח לשאלה אם זו היתה מלאכית אמיתית או סתם אישה באיפור כבד ותחפושת. סשה סמיונוביץ' אסף את הנעל ושם אותה לתצוגה במקום הכי יפה בביתו, על אדן החלון (מעניין אם אדם יכול לדגדג את עצמו עד מוות, שאל הקול הזרוני בראשו. כאן אפילו סשה סמיונוביץ' התפלל: איך הגיע לכאן מוות?).

ועוד דברים רבים ומשונים אירעו לסשה סמיונוביץ': בעיתון קרא שבשווייץ גילו חלקיק שנע מהר יותר מהאור. הוא נזכר במה שאמרו חכמינו: ואם רץ לבך, שוב למקום. ומיד לקח רכבת לירושלים. ופעם סשה סמיונוביץ' הבין שמאחורי המקרר יש עוד מקרר. ומאחוריו עוד מקרר. ועוד מקרר. ורק אחר כך אבק כוכבים. ופעם התעורר סשה סמיונוביץ' בדירתו והיה נדמה לו שהוא שוב בחדרו, במיטתו. אביו ישב לצידו ועישן. עשן הסיגריות שלו הסתלסל עד הירח. "אין כאן תקרה, אבא", אמר סשה סמיונוביץ'. האב הזקן שמט את הסיגריות על הרצפה. סשה סמיונוביץ' לא רצה לקום ממיטתו. אבל אז אביו לרוץ על שפת הנהר ובידו עפיפון, והילד סשה סמיונוביץ' רדף אחריו ומעד ונפל ודימם מברכיו ומעולם לא היה מאושר יותר. הוא התעורר בביתו (עיר בלי גשרים היא לא עיר, העיר מיד הקול בראשו. יש כאן גשרים, התנגד סשה. אבל אין נהרות, סיים הקול את הוויכוח וכחכה רמז קט בגרונו של סשה סמיונוביץ'). ועוד דברים רבים ומשונים אירעו לסשה סמיונוביץ'...

לבסוף סשה סמיונוביץ' אכן נעצר בחשד לרצח של המדקד הסיני (או מסיבות אחרות). בחוץ התחיל מכול בממדים תנ"כיים, אבל סשה סמיונוביץ' ישב בתאו ולא אמר לאיש שום דבר: ראשית, כי הוא לא ידע מי אשם. ושנית, כי ידע ששבעים אחוזים מגוף האדם הם מים. אבל העיקר שבבקבוק הדמיוני שבראשו נשארה עוד טיפה.

סשה סמיונוביץ' היה אדם שקצת היגר לו מהמציאות, זה נכון. אבל מי לא?